

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 22. marca 2007*

Vo veci C-15/06 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 4. januára 2006,

Regione Siciliana, v zastúpení: G. Aiello, avvocato dello Stato, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Komisia Európskych spoločstiev, v zastúpení: E. de March a L. Flynn, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Faedo, avvocatessa, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

* Jazyk konania: taliančina.

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory R. Schintgen, sudcovia A. Borg Barthet a M. Ilešič
(spravodajca),

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 17. januára 2007,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude
prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Regione Siciliana svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 18. októbra 2005, Regione Siciliana/Komisia (T-60/03, Zb. s. II-4139, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým Súd prvého stupňa zamietol jeho žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia Komisie K(2002) 4905 z 11. decembra 2002 týkajúceho sa zrušenia pomoci poskytnutej Talianskej republike rozhodnutím Komisie K(87) 2090 026 zo 17. decembra 1987 o poskytnutí pomoci z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj na investovanie do infraštruktúry v sume rovnajúcej sa alebo vyššej ako 15 miliónov [eur] v Taliansku (región Sicília), ako aj vrátenia zálohy vyplatenej Komisiou z dôvodu tejto pomoci (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 S cieľom posilniť hospodársku a sociálnu súdržnosť v zmysle článku 158 ES bolo prijaté nariadenie Rady (EHS) č. 2052/88 z 24. júna 1988 o úlohách štrukturálnych fondov a ich účinnosti a o koordinácii ich činností navzájom, ako aj s činnosťami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 185, s. 9), zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 2081/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 5, ďalej len „nariadenie č. 2052/88“), a nariadenie Rady (EHS) č. 4253/88 z 19. decembra 1988 na vykonanie nariadenia č. 2052/88, pokiaľ ide o koordináciu činností rozličných štrukturálnych fondov navzájom na jednej strane a ich činností s činnosťami Európskej investičnej banky a ďalšími existujúcimi finančnými nástrojmi na strane druhej [*neoficiálny preklad*]

(Ú. v. ES L 374, s. 1), zmenené a doplnené nariadením Rady (EHS) č. 2082/93 z 20. júla 1993 (Ú. v. ES L 193, s. 20, ďalej len „nariadenie č. 4253/88“).

3 Článok 4 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 2052/88 znie:

„Činnosť Spoločenstva je vo vzťahu k príslušným vnútroštátnym činnostiam dopĺňujúcou činnosťou alebo k nim prispieva. Je výsledkom úzkej spolupráce medzi Komisiou, dotknutým členským štátom a príslušnými orgánmi, úradmi a agentúrami... určenými členským štátom na vnútroštátnej, regionálnej, miestnej alebo inej úrovni, pričom všetky strany vystupujú v postavení partnerov sledujúcich spoločný cieľ. Táto spolupráca sa bude ďalej nazývať ‚partnerstvo‘. Toto partnerstvo sa týka oblasti prípravy, financovania, *ex ante* posudzovania, monitorovania a *ex post* vyhodnotenia činností.“ [neoficiálny preklad]

4 Článok 9 ods. 1 nariadenia č. 4253/88 pod názvom „Doplňkovosť“ stanovuje, že „s cieľom dosiahnuť skutočné hospodárske účinky nesmú prostriedky štrukturálnych fondov... nahradzovať verejné alebo iné rovnocenné štrukturálne výdavky členského štátu na celom území, na ktoré sa vzťahuje niektorý cieľ“ [neoficiálny preklad].

5 Podľa článku 24 toho istého nariadenia:

„1. Ak existuje podozrenie, že pomoc na vykonanie činnosti alebo opatrenia je čiastočne alebo v celom rozsahu neodôvodnená, Komisia vykoná potrebné preskúmanie daného prípadu v rámci partnerstva, pričom najmä vyzve členský štát

alebo iné orgány, ktoré ním boli určené na vykonanie činnosti, aby v stanovenej lehote predložili svoje pripomienky.

2. [Po] tomto preskúmaní môže Komisia znížiť alebo prerušiť pomoc na činnosť alebo na predmetné opatrenie, ak preskúmanie potvrdí existenciu nezrovnalosti alebo podstatnej zmeny, ktorá sa týka povahy alebo podmienok vykonania činnosti alebo opatrenia a na ktorú nebolo vyžiadané schválenie od Komisie.

3. Každá suma, ktorá zakladá nárok na vrátenie bezdôvodne vyplatenej sumy, musí byť vrátená Komisii. ...“ [*neoficiálny preklad*]

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 6 Talianska republika žiadosťou doručenou Komisii 23. septembra 1986 požiadala o poskytnutie pomoci z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj (EFRR) na investovanie do infraštruktúr na Sicílii týkajúce sa tretej etapy prác na výstavbe priehradného múra na rieke Gibbesi. Žiadosť predpokladala výstavbu múrov nadväzujúcich na hlavnú časť priehrady a uvádzala dvojaké využitie priehrady, ktorej voda mala slúžiť na spoľahlivé vodné zásobovanie priemyselnej zóny Licata, ktorá sa má stavať, a na zavlažovanie približne 1 000 hektárov poľnohospodárskej pôdy.
- 7 Rozhodnutím K(87) 2090 026 (ďalej len „rozhodnutie o poskytnutí“) Komisia poskytla Talianskej republike pomoc z EFRR v maximálnej výške 94 490 620 056 ITL

(približne 48,8 milióna eur). Talianska republika v rámci uvedenej pomoci dostala celkovú zálohu vo výške 75 592 496 044 ITL (približne 39 miliónov eur).

- 8 Talianske orgány 23. mája 2000 oznámili Komisii, že práce na hlavnej časti priehrady boli dokončené k 11. novembru 1992, ale že priehrada nebola prevádzkyschopná. V tej istej listovej zásielke talianske orgány zaslali Komisii oznámenie Regione Siciliana zo 17. januára 2000, ktorým sa tento subjekt formálne zaviazal dať vykonať práce potrebné na prevádzkyschopnosť a využiteľnosť priehrady.

- 9 Listom z 29. marca 2001 talianske orgány predložili Komisii svoju žiadosť o vyplatenie zvyšnej časti pomoci a postúpili oznámenie Regione Siciliana z 5. marca 2001. Z tohto oznámenia vyplývalo, že Ente minerario siciliano (sicílska banká správa), stavebný dozor vodného diela, bola zrušená, že priemyselná zóna Licata nemohla byť zriadená a že teda pôvodný účel vód priehrady musí byť zmenený. Na účely definovania možných využití vód nádrže bola objednaná štúdia.

- 10 Na základe týchto podkladov sa Komisia rozhodla začať konanie o preskúmaní upravené v článku 24 nariadenia č. 4253/88, ako aj článkom 2 rozhodnutia o poskytnutí pomoci. Komisia listom z 26. septembra 2001 postúpila Talianskej republike podklady, ktoré mohli zakladať nezrovnalosti a odôvodniť vydanie prípadného rozhodnutia o zrušení uvedenej pomoci. Vyzvala talianske orgány, vedenie Regione Siciliana a konečného príjemcu, aby predložili svoje pripomienky v lehote dvoch mesiacov.

- 11 Listom z 29. novembra 2001 Talianska republika zaslala Komisii pripomienky Regione Siciliana. Vyplývalo z nich, že nebol stanovený žiadny, ani predbežný, dátum sprevádzkovania vodného diela.

- 12 Listom z 21. februára 2002 Regione Siciliana oznámil ďalšie informácie o stave napredovania projektu, ako aj časový plán predpokladajúci dokončenie prác do 2. februára 2003.

- 13 Komisia dospela k názoru, že tieto posledné informácie potvrdzujú existenciu viacerých nezrovnalostí v zmysle článku 24 nariadenia č. 4253/88, a 11. decembra 2002 vydala sporné rozhodnutie. Týmto rozhodnutím zrušila pomoc, uvoľnila sumu vyhradenú na účely vyplatenia zvyšnej časti pomoci a požiadala o vrátenie súm vyplatených ako záloha.

Konanie pred Súdom prvého stupňa a napadnutý rozsudok

- 14 Regione Siciliana podal 20. februára 2003 žalobu o neplatnosť napadnutého rozhodnutia. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol túto žalobu ako nedôvodnú.

- 15 Súd prvého stupňa pred rozhodnutím o veci samej zamietol námietku neprípustnosti, ktorú vzniesla Komisia z dôvodu, že Regione Siciliana podľa nej nemal aktívnu

legitimáciu. Komisia nespochybnila skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie sa osobne týkalo žalobcu v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES, tvrdila však, že sa ho uvedené rozhodnutie netýkalo priamo.

16 Hlavné dôvody napadnutého rozsudku týkajúce sa prípustnosti žaloby sú tieto:

„47 [Sporné] rozhodnutie zrušením pomoci v celom rozsahu najmä... zrušilo povinnosť Komisie vyplatiť zvyšnú časť pomoci (9,8 milióna eur) a uložilo vrátenie záloh vyplatených Talianskej republike a prevedených žalobcovi (približne 39 miliónov eur).

48 Súd prvého stupňa sa domnieva, že takéto rozhodnutie nevyhnutne priamo vyvoláva účinky na právne postavenie žalobcu, a to z viacerých dôvodov. Okrem toho [sporné] rozhodnutie neponecháva talianskym orgánom žiadnu voľnú úvahu, keďže jeho vykonanie má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Spoločenstva bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení.

...

53 Predovšetkým, pokiaľ ide o zmenu právneho postavenia žalobcu, prvým priamym a okamžitým účinkom [sporného] rozhodnutia bola zmena majetkových pomerov žalobcu v dôsledku neposkytnutia zvyšnej časti pomoci (približne 9,8 milióna eur), ktorú mu mala Komisia vyplatiť. Nevyplatený zostatok pomoci

nebude poukázaný Komisiou Talianskej republiky, pretože je pomoc zrušená. Talianske orgány ho tak nebudú môcť previesť žalobcovi. ...

54 [Sporné] rozhodnutie rovnako priamo mení právnu situáciu žalobcu, pokiaľ ide o povinnosť vrátiť sumy poskytnuté ako záloha (približne 39 miliónov eur). Účinkom [sporného] rozhodnutia je priama zmena právneho štatútu žalobcu z nesporného veriteľa prinajmenšom na prípadného dlžníka uvedených súm. ...

...

56 Ďalej, pokiaľ ide o kritérium automatickej uplatniteľnosti [sporného] rozhodnutia, treba uviesť, že mechanicky [sporné] rozhodnutie ním samým vyvolalo voči žalobcovi dvojitý účinok uvedený v bodoch 53 a 54 vyššie.

57 Tento dvojitý účinok [sporného] rozhodnutia vyplýva zo samotnej právnej úpravy Spoločenstva, a to z ustanovení článku 211 tretej zarážky ES v spojení s článkom 249 štvrtým odsekom ES. V tomto ohľade vnútroštátne orgány nedisponujú žiadnou voľnou úvahou, pokiaľ ide o ich povinnosť vykonať toto rozhodnutie.

58 Závery z vyššie uvedených bodov 56 a 57 nespochybňujú tvrdenie Komisie, podľa ktorého vnútroštátne orgány môžu teoreticky rozhodnúť o oslobodení

žalobcu od finančných dôsledkov, ktoré mu priamo vyplynuli [zo sporného] rozhodnutia tým, že by zo štátnych prostriedkov financovali jednak zvyšnú časť uvoľnenej pomoci Spoločenstva a jednak vrátenie záloh Spoločenstva prijatých žalobcom, alebo len jednu z týchto dvoch variant.

- 59 Prípadné vnútroštátne rozhodnutie o financovaní tohto príkazu na vrátenie pomoci totiž nezbavuje rozhodnutie Komisie jeho automatickej uplatniteľnosti. Toto vnútroštátne rozhodnutie nemá právny účinok na uplatnenie [sporného] rozhodnutia v práve Spoločenstva. Účinkom takéhoto vnútroštátneho rozhodnutia by bolo vrátenie žalobcu do postavenia, v ktorom sa nachádzal pred prijatím [sporného] rozhodnutia, čím by spôsobilo druhú zmenu právneho postavenia žalobcu, ktoré už bolo prvýkrát automaticky zmenené [sporným] rozhodnutím. Táto druhá zmena právneho postavenia žalobcu by vyplývala len z vnútroštátneho rozhodnutia, a nie z výkonu [sporného] rozhodnutia.“

Hlavné odvolanie a vzájomné odvolanie

- 17 Odvolateľ svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutie. Na tento účel uvádza viacero dôvodov založených na nesprávnom právnom posúdení, ako aj na nekoherentnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o posúdenie podstaty sporu Súdom prvého stupňa.
- 18 Komisia navrhuje zamietnutie odvolania, ale aj zrušenie napadnutého rozsudku. Vzhľadom na to podáva vzájomné odvolanie, v rámci ktorého tvrdí, že Súd prvého

stupňa porušil článok 230 štvrtý odsek ES a uviedol chybné odôvodnenie, keď zamietol námietku neprípustnosti, ktorú pred ním vzniesla.

- 19 Keďže vzájomné odvolanie sa týka prípustnosti žaloby, ktorú podal Regione Siciliana na Súd prvého stupňa, pričom tento problém predchádza otázkam týkajúcim sa veci samej uvedeným v hlavnom odvolaní, je vhodné skúmať ho ako prvý.

O vzájomnom odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

- 20 Komisia vo svojom vzájomnom odvolaní usudzuje, že úvahy Súdu prvého stupňa o prípustnosti žaloby vychádzajú z chybného predpokladu, že rozhodnutie o udelení pomoci postavilo Regione Siciliana do situácie veriteľa vo vzťahu k udelenej pomoci. Podľa Komisie možnosť Regione Siciliana dostať pomoc z EFRR na priehradu na rieke Gibbesi závisela od samostatnej voľby Talianskej republiky.
- 21 Ďalej, ak by sa aj pripustilo, že Regione Siciliana bol skutočne veriteľom pomoci Spoločenstva, takáto situácia by vyplývala z ustanovení alebo rozhodnutí podľa vnútroštátneho práva.
- 22 Komisia tvrdí, že ak by Súdny dvor potvrdil výklad, ktorý zvolil Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, vyplývali by z toho neprijateľné dôsledky z hľadiska právnej

ochrany príjemcov pomoci zo štrukturálnych fondov. Rozhodnutia Komisie týkajúce sa pridelených fondov by sa totiž priamo týkali každého právneho subjektu, ktorý by bol konečným príjemcom pomoci zo štrukturálnych fondov.

- 23 Napadnutý rozsudok je navyše podľa nej protirečivý. Súd prvého stupňa usúdil, že zmeny právnej situácie žalobcu vyplývajú priamo a automaticky zo sporného rozhodnutia, pričom ale zároveň uznal, že talianske orgány zohrali nevyhnutnú úlohu. Ďalej Súd prvého stupňa vzhľadom na to, že v bode 54 napadnutého rozsudku použil výraz „prinajmenšom prípadný dlžník“, pripustil diskrečnú právomoc Talianskej republiky, pokiaľ ide o prenos účinkov sporného rozhodnutia na odvolateľa.
- 24 Podľa odvolateľa toto rozhodnutie priamo ovplyvnilo jeho právnu situáciu, pretože prešiel z pozície prijímania pomoci do pozície vrátenia záloh prijatých v rámci tejto pomoci.
- 25 Talianske orgány podľa neho totiž v súvislosti s výkonom sporného rozhodnutia nedisponovali žiadnou voľnou úvahou. Z tohto hľadiska Súd prvého stupňa správne konštatoval, že prípadná nová finančná úprava z iniciatívy Talianskej republiky by bola dôsledkom vnútroštátneho rozhodnutia nezávislého od povinnosti výkonu sporného rozhodnutia.
- 26 Odvolateľ ďalej uvádza, že projekt priehrady na rieke Gibbesi patrí do jeho právomocí a že v prílohe rozhodnutia o pridelení pomoci je uvedený on ako orgán zodpovedný za žiadosť o finančnú pomoc.

- 27 Poukazuje tiež na to, že sporné rozhodnutie mu zabránilo vykonávať jeho právomoci tak, ako ich chápe on. Na základe tohto rozhodnutia musel prestať uplatňovať právnu úpravu týkajúcu sa projektu a začať vymáhať pomoci od ich príjemcov.
- 28 Odvolateľ na pojednávaní ešte zdôraznil, že vyhlásenie neprípustnosti jeho žaloby predstavuje popretie spravodlivosti, keďže ako podštatná entita nemôže podať žalobu proti Talianskej republike na vnútroštátne súdy.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 29 Na základe článku 230 štvrtého odseku ES môže regionálna alebo miestna entita v rozsahu, v akom má — ako Regione Siciliana — právnu subjektivitu podľa vnútroštátneho práva, podať žalobu proti rozhodnutiam, ktoré sú jej určené, a proti rozhodnutiam, ktoré sa jej priamo a osobne týkajú, hoci sú vydané formou nariadenia alebo rozhodnutia určeného inej osobe (rozsudky z 22. novembra 2001, Holandské Antily/Rada, C-452/98, Zb. s. I-8973, bod 51; z 10. apríla 2003, Komisia/Holandské Antily, C-142/00 P, Zb. s. I-3483, bod 59, a z 2. mája 2006, Regione Siciliana/Komisia, C-417/04 P, Zb. s. I-3881, bod 24).
- 30 V tomto prípade sa Súd prvého stupňa obmedzil pri svojom skúmaní na otázku, či sa žalobcu sporné rozhodnutie priamo týkalo, keďže Komisia nespochybnila, že sa toto rozhodnutie žalobcu týkalo osobne.

- 31 V súlade s ustálenou judikatúrou podmienka stanovená v článku 230 štvrtom odseku ES, podľa ktorej sa musí rozhodnutie, ktoré je predmetom žaloby, priamo týkať fyzickej osoby alebo právnickej osoby, vyžaduje, aby napadnuté opatrenie Spoločenstva bezprostredne ovplyvňovalo právne postavenie jednotlivca a neponechávalo priestor na voľnú úvahu jeho adresátom povereným jeho uplatňovaním, keďže má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Spoločenstva bez uplatnenia iných sprostredkujúcich ustanovení (rozsudky z 5. mája 1998, Glencore Grain/Komisia, C-404/96 P, Zb. s. I-2435, bod 41; z 29. júna 2004, Front national/Parlament, C-486/01 P, Zb. s. I-6289, bod 34, a Regione Siciliana/Komisia, už citovaný, bod 28).
- 32 Ako už Súdny dvor rozhodol v bodoch 29 a 30 už citovaného rozsudku Regione Siciliana/Komisia, označenie Regione Siciliana ako orgánu zodpovedného za realizáciu projektu EFRR neznamena, že táto entita bola sama oprávnená na pomoc. Podľa Súdneho dvora žiaden spisový materiál vo veci vedúcej k uvedenému rozsudku neumožňoval dospieť k záveru, že predmetná entita bola v tomto postavení orgánu zodpovedného za realizáciu projektu priamo dotknutá v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.
- 33 Súdny dvor dodal, že takýto rozbor nie je vyvrátený článkom 4 ods. 1 prvým pododsekom nariadenia č. 2052/88 a článkom 9 ods. 1 nariadenia č. 4253/88. Tieto články, ktoré stanovujú komplementárnosť finančnej pomoci Spoločenstva vo vzťahu k vnútroštátnemu financovaniu, sú totiž irelevantné v prípade, že Komisia zastavila pomoc Spoločenstva (rozsudok Regione Siciliana/Komisia, už citovaný, bod 31).
- 34 Tieto úvahy sa uplatňujú aj v tejto veci.

- 35 Nijako ich nespochybňuje tvrdenie Regione Siciliana, podľa ktorého má tento región v talianskom právnom poriadku v oblastiach, do ktorých patrí projekt priehrady na rieke Gibbesi, širšie právomoci ako v oblasti diaľničných sietí, do ktorej patril projekt, ktorého sa týkal už citovaný rozsudok Regione Siciliana/Komisia. Tento rozdiel vychádzajúci z vnútroštátneho práva totiž nemôže mať žiadny vplyv na podmienku priamej dotknutosti žalobcu.
- 36 Relevantná nie je ani skutočnosť, že Regione Siciliana bol v prílohe rozhodnutia o pridelení pomoci uvedený ako orgán zodpovedný za žiadosť o finančnú pomoc, kým v prípade, o ktorom rozhodoval už citovaný rozsudok Regione Siciliana/Komisia, bol uvedený ako orgán zodpovedný za realizáciu projektu. Postavenie „orgánu zodpovedného za žiadosť“, na ktoré odkazuje príloha rozhodnutia o pridelení pomoci, totiž nevedie k vytvoreniu priameho vzťahu odvolateľa k pomoci Spoločenstva, navyše keď samotné rozhodnutie o tejto pomoci spresňuje, že o pomoc žiadala Talianska vláda, a táto pomoc bola pridelená Talianskej republike.
- 37 Vzhľadom na to, že chýba akýkoľvek iný podklad, ktorý by bol v súvislosti s podmienkou priamej dotknutosti spôsobilý výrazne odlíšiť túto vec od veci skúmanej v už citovanom rozsudku Regione Siciliana/Komisia, treba dospieť k záveru, že posúdenie, ktoré v tejto súvislosti Súdny dvor vykonal v uvedenom rozsudku, možno v celom rozsahu prebrať aj na túto vec.
- 38 Preto sa Súd prvého stupňa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usúdil, že Regione Siciliana je priamo dotknutý sporným rozhodnutím. V dôsledku toho sa napadnutý rozsudok musí zrušiť.

- 39 Na rozdiel od tvrdenia odvolateľa tento záver nezodpovedá popretiu spravodlivosti. V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že jednotlivci musia mať možnosť účinnej súdnej ochrany práv, ktoré im vyplývajú z právneho poriadku Spoločenstva (rozsudok z 1. apríla 2004, Komisia/Jégo-Quéré, C-263/02 P, Zb. s. I-3425, bod 29 a citovaná judikatúra). Súdna ochrana fyzických alebo právnických osôb, ktoré kvôli podmienkam prípustnosti upraveným v článku 230 štvrtom odseku ES nemôžu priamo napadnúť akty Spoločenstva takého typu, ako je sporné rozhodnutie, musí byť účinným spôsobom zabezpečená prostredníctvom žalôb na vnútroštátnych súdoch. Tieto súdy sú v súlade so zásadou lojálnej spolupráce upravenou v článku 10 ES povinné najviac, ako je to len možné, vykladať a uplatňovať vnútroštátne procesné pravidlá upravujúce výkon žalôb takým spôsobom, ktorý umožní uvedeným osobám spochybníť na súde zákonnosť každého rozhodnutia alebo každého iného vnútroštátneho opatrenia týkajúceho sa uplatňovania takého aktu Spoločenstva, akým je sporný akt, vo vzťahu k nim, odvolávajúc sa na neplatnosť tohto aktu, čím dovedú tieto súdy, aby v tejto súvislosti položili Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky (rozsudok Komisia/Jégo-Quéré, už citovaný, body 30 až 32 a citovaná judikatúra).

O prípustnosti žaloby Regione Siciliana

- 40 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Súdu prvého stupňa buď sám právoplatne rozhodnúť o veci samej, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.
- 41 V tomto prípade Súdny dvor usudzuje, že má k dispozícii všetky podklady potrebné na to, aby sám rozhodol o prípustnosti žaloby, ktorú podal Regione Siciliana na Súd prvého stupňa. Tvrdenia, ktoré Regione Siciliana uvádza v tejto súvislosti, zodpovedajú totiž tvrdeniam, ktoré Regione Siciliana rozvinul v rámci svojich

pripomienok k vzájomnému odvolaniu Komisie, a v podstate spočívajú na už uvedenej téze, podľa ktorej sa sporné rozhodnutie priamo dotklo odvolateľa, pretože spôsobilo, že prešiel z pozície prijímania pomoci do pozície vrátenia záloh prijatých v rámci tejto pomoci.

42 Z dôvodov uvedených v bodoch 31 až 38 tohto rozsudku nemožno na Regione Siciliana hľadiť tak, že sa ho sporné rozhodnutie priamo týka.

43 Za týchto podmienok treba žalobu, ktorú podal Regione Siciliana na Súd prvého stupňa, zamietnuť ako neprípustnú.

O hlavnom odvolaní

44 Vzhľadom na neprípustnosť žaloby, ktorú Regione Siciliana podal na Súd prvého stupňa, sa jeho odvolanie týkajúce sa časti napadnutého rozsudku, v ktorej tento rozsudok rozhodol o dôvodnosti žaloby, stalo bezpredmetným, v dôsledku čoho ho nie je potrebné skúmať.

O trovách

- 45 Podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 118 uvedeného rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 69 ods. 6 tohto rokovacieho poriadku, rovnako uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe uvedeného článku 118, ak Súdny dvor konanie vo veci zastavil, rozhodne o náhrade trov konania podľa voľnej úvahy.
- 46 Keďže Komisia navrhla zaviazat' Regione Siciliana na náhradu trov konania a Regione Siciliana nemal úspech vo svojich dôvodoch v rámci vzájomného odvolania, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania týkajúcich sa tohto vzájomného odvolania.
- 47 Keďže bezpredmetnosť hlavného odvolania vyplýva z dôvodnosti vzájomného odvolania Komisie, je opodstatnené zaviazat' Regione Siciliana aj na náhradu trov konania o hlavnom odvolaní.
- 48 Keďže Komisia navrhla zaviazat' Regione Siciliana aj na náhradu trov konania v prvom stupni a žaloba podaná na Súd prvého stupňa bola zamietnutá ako

neprípustná, je opodstatnené zaviazať Regione Siciliana na náhradu trov konania týkajúcich sa konania v prvom stupni.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 18. októbra 2005, Regione Siciliana/Komisia (T-60/03), sa zrušuje.**
- 2. Žaloba Regione Siciliana smerujúca k zrušeniu rozhodnutia Komisie K(2002) 4905 z 11. decembra 2002 týkajúceho sa zrušenia pomoci poskytnutej Talianskej republike rozhodnutím Komisie K(87) 2090 026 zo 17. decembra 1987 o poskytnutí pomoci z Európskeho fondu pre regionálny rozvoj na investovanie do infraštruktúry v sume rovnajúcej sa alebo vyššej ako 15 miliónov [eur] v Taliansku (región Sicília), ako aj vrátenia zálohy vyplatenej Komisiou z dôvodu tejto pomoci, sa zamietá ako neprípustná.**
- 3. Nie je potrebné rozhodnúť o odvolaní, ktoré podal Regione Siciliana proti rozsudku uvedenému v bode 1 tohto výroku.**
- 4. Regione Siciliana je povinný nahradiť trovy tohto konania, ako aj trovy spojené s konaním v prvom stupni.**

Podpisy